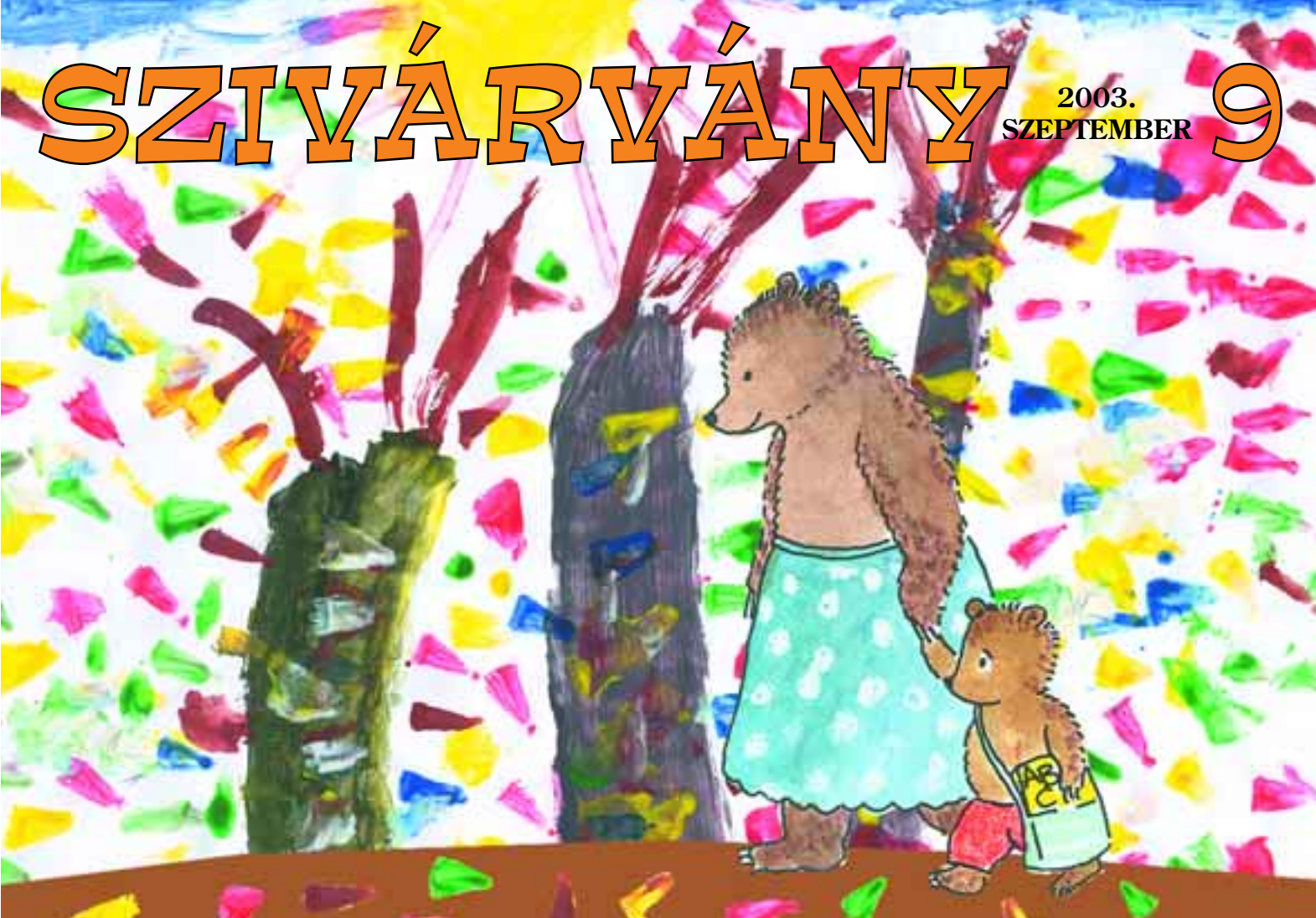

SZIVÁRVÁNY

2003.
SZEPTEMBER

9

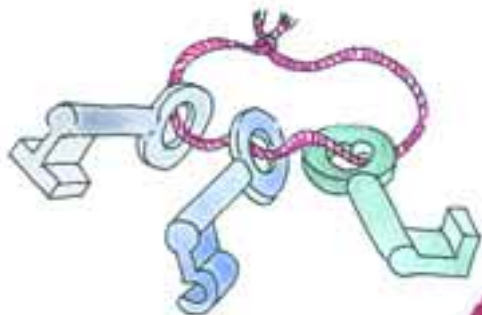

SZÚCS IMRE

DE JÓ LENNE...

De jó lenne, de jó lenne,
ha az öröm útra kelne,
és eljutna mindenhova,
ahol nem járt eddig soha.

De jó volna, de jó volna,
ha a jónak szárnya volna,
ide szállna, oda szállna,
s mindenkivel cimborálna.

Válaszd ki, melyik kulcs
talál a zárba.

Szeretnénk, ha a Szivárvány lenne a legjobb barátok
ebben a tanévben.

Itt a kulcs, szeptembertől júniusig nyissátok ki vele a Szivár-
vány-palota sok titkos és csodás termét. Kincseket találtok.

LÁSZLÓ NOÉMI

EGY TITOKRÓL

Kitt-katt, csitt-csatt, aranyláda,
elveszett a kulcsokkája.

Aranyláda rézszekrényben,
nem nyitotta senki régen.

Rézszekrény padlásszobában,
padlásajtón kilenc zár van.

Minden zárnak három kulcsa,
hová bújt el, isten tudja.

Csak amikor eső esik,
kitt-katt, csitt-csatt, előveszik,

huszonhét kulcs kilenc zárban –
mi van az aranyládában?

DEÁK FERENC rajza

**Megtudod, ha
összeolvasod
a kezdőbetűket:**

MILOŠ MACOUREK
KULCSOK

Egy éjszaka összegyűltek a kapukulcsok és a pincekulcsok, a padláskulcsok és a kertikulcsok, a raktárkulcsok és a csillagvizsgáló kulcsa, az üvegházak, a kukoricagórék, a mosodák kulcsai, na és persze a szegény kis szállodai kulcsok, kulcsorrlukaikban azzal a súlyos karikával.

– Nem árt egy kis kikapcsolódás – mondták. – Mindig csak egy körben forgolódni, a kulcskarikán, nem valami jó dolog, mindig kulcsra zárva lenni vagy a lábtörlő alatt heverni; s amellett az a felelősség!

Így hát elhatározták, hogy új életet kezdenek.

– Hogy is lehettünk ilyen ostobák, mondja a kapukulcs, hisz kulcsok vagyunk, mindennek a kulcsai, ha összetartunk, miénk az egész világ.

Milyen szép lesz, kiabálnak egymásnak, strandra fogunk járni; miért ne, hisz itt a kabinkulcs, ha pedig valamire étvágyunk támad, kinyitunk egy konzervet. Vannak közöttünk konzervnyitó kulcsok?

De ekkor hirtelen egy kulcs lép elő, akit eddig senki sem vett észre, idősebb forma, egyetlenegy foga van, és rosszindulatú kinézése, s így szól:

– Elég ebből a fecsegésből, a világ nem lehet a tiétek, a világ összes zárának én vagyok az ura.

A kulcsok összesúgnak: az álkulcs, hogy is feledkezhettünk meg róla. S lehorgasztják fejüket.

A jövevény meg kajánul nevet, az álkulcsok pléh-nevetésével, s ahogy nevet, nem veszi észre a kis bőröndkulcsot, a legkisebb kulcsot az egész teremben, amint odalopakodik az emelvényhez, mögéje tol egy bőröndöt, lök egyet az álkulcsra, mire az egyből beleesik a bőröndbe, a tető rácsapódik, a bőröndkulcs tétel-fordul, és kész, le van zárva az ügy.

Az összes kulcs óriási lelkesedésben tör ki, egymás kezét szorongatják, a cukrászdukulcs a tornaterem kulcsáét, az órafelhúzó kulcs a liftkulcsét, vállukra veszik a kis bőröndkul-

csot, a violinkulcs is elfoglalja a maga helyét, felcsendül a zene, s a kulcsok táncolnak, nevetnek, s még azt sem hallják, hogy kint megvirradt, s dalolnak a madarak.

Vajon melyik a várkapu, a lakás, a bőrönd, az autó, a szekrény, a lakat kulcsa? Mit „nyit” a violinkulcs, hát a francikulcs?

MESEBELI AJTÓK

Ki kopog? Rajzold a mesehős jelét a hozzá tartozó kép sarkába.

- ▲ Ali baba a negyven rabló sziklabarlangja előtt:
– Szézám, nyílj ki!

- * A farkas és a három gidó:
– Eresszetek be, fiaim!

- ▼ Petőfi: János vitéz
Tündérország első kapuját őrzötte
Félrófós körmökkel
három szilaj medve.

- Hófehérke és a hét törpe:
– Ki lakik ebben a házikóban?

◆ **A kismalac és a farkasok:**
– *Ej, kismalac, dideregve
kunyorálok, hogy eressz be.*

LÁSZLÓFFY ALADÁR
KULCS

Hogy amin lakat van,
nem lehet lakatlan?
De bizony épp azért
kiált a lakatért.

Kilincsel, lakatol,
zárakkal zakatol,
csilingel kulcsokkal,
eggyel vagy túl sokkal.

Minden zár műremek,
s bárminek nézzenek:
egérnek, madárnak...
kizárnak, bezárnak.

✗ **A tücsök és a hangya:**
– *Daloltál? Rendben van, komám,
Akkor most táncolj, szaporán.*

MÓKUSTÁNC

NÉPKÖLTÉS

Uccu, kicsi mókuska,
mostan jöttem Váradról,
ágról ágra szökdöttem,
mégis jó úton jöttem.

HÁZATLAN MÓKUS

Hármasával alkossatok kis köröket: ez a ház,
középen guggol egy-egy mókus. A házatlan mókus
a köröcskéken kívül áll, és csalogatja a többieket:

Mókus, mókus, fürge mókus,
esik eső, fúj a szél,
siess hamar, keress házat,
nemsokára itt a tél!

Ki a házból, mókusok!

Erre a mókusoknak házat kell cserélniük, de köz-
ben a kiáltó is bebújik egybe, így valaki ismét ház
nélkül marad, és kezdődhet előlről a csalogatás.

Tapsoljátok ki a mókus-versikék ritmusát.

CSANÁDI IMRE

MÓKUSFÜTTYÖS

Erre csörög a dió,
arra meg a mogyoró:
mogyoróbokron,
diófán,
mókusfüttyös
domb alján.

Mó - kus, mó - kus, mit csi - nálsz?

Fe - nyő - to - bozt gyűj - tők.

A ma - go - kat meg - e - szem,

a to - bozt meg el - te - szem:

té - len av - val fű - tők.

Tanuljátok meg a Gryllus-dalocskát.

Néhányan tapssal, dobbal, csengővel kövessétek a többiek énekét.

Mókus, mókus, mit csinálsz? Fenyőtobozt gyűjtök.

A ma-go-kat meg-e-szem, a to-bozt meg elteszem:

Télen av-val fű - tők.

Rajzolj annyi pöttyöt mindenik kép mellé, ahányat tapsolsz nevének kiejtésékor. Melyik a legrövidebb, hát a leghosszabb szó? Kösd össze azokat a szavakat, amelyek ugyanazzal a hanggal kezdődnek.

DANYIIL HARMSZ meséje; RAB ZSUZSA fordítása

A VITÉZ SÜN

Volt az asztalon egy láda. Oda-mentek az állatok a ládához, nézegették, szagolgatták, nyalogatták.

Egyszer csak nagy hirtelen felpatant a láda födele. És a ládából nagy hirtelen kicsusszant egy kígyó.

Megijedtek az állatok, ahányan voltak, annyifelé futottak.

Csak a sünnem nem ijedt meg, rávette magát a kígyóra, és nagy hirtelen belemart.

Aztán felült a ládára, és vitézül elkiáltotta magát:

– Kukurikú-ú!

Nem, nem azt kiáltotta. Hanem azt:

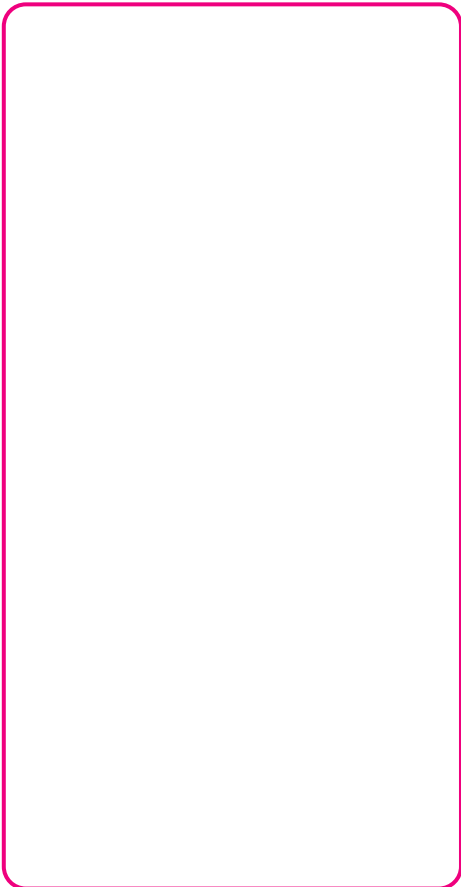
– Vak-vak-vak!

Dehogya, nem is azt! Hanem azt kiáltotta:

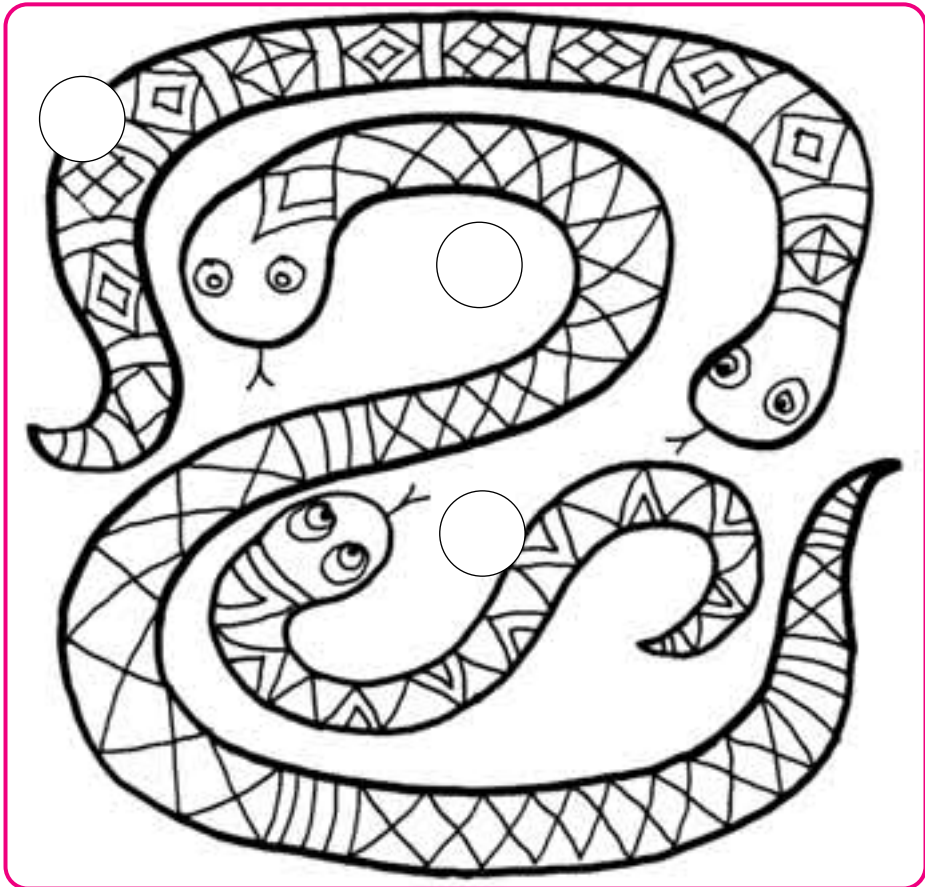
– Miaú-ú-ú!

Már megint nem jól mondom. De hát magam sem tudom, mit kiáltott.

Ki tudja megmondani, hogyan kiált a sünnem?

Rajzold le a három állatot,
amelyiknek a hangját
hallottad a mesében.

Számold meg a kígyókat
hosszúságuk szerint,
majd cikk-cakk, ferd színesre a mintáikat.

3

7

5

1

10

9

2

6

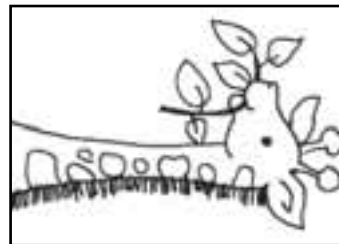
8

4

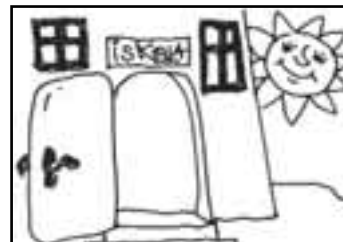
SZIVÁRVÁNY- RAKOSGATÓ

Vágd ki a szemközti lapot, fűzd fonalra, és akaszd a falra. Most még üres, de ha minden Szivárványt megveszel, júniusra mesejelenet kerekedik ki belőle. Minden hónapban küldünk egy kis részletet hozzá a 22. oldalon. Vágd ki, és ragaszd a számmal jelölt helyére.

Arra kérjük Óvó nénit vagy Tanító nénit, hogy júniusban gyűjtse össze, és küldje el nekünk minden gyerek kész Szivárvány-rakosgató lapját a csoport vagy az osztály teljes névsorával együtt. A jutalmatok közös ajándék lesz!

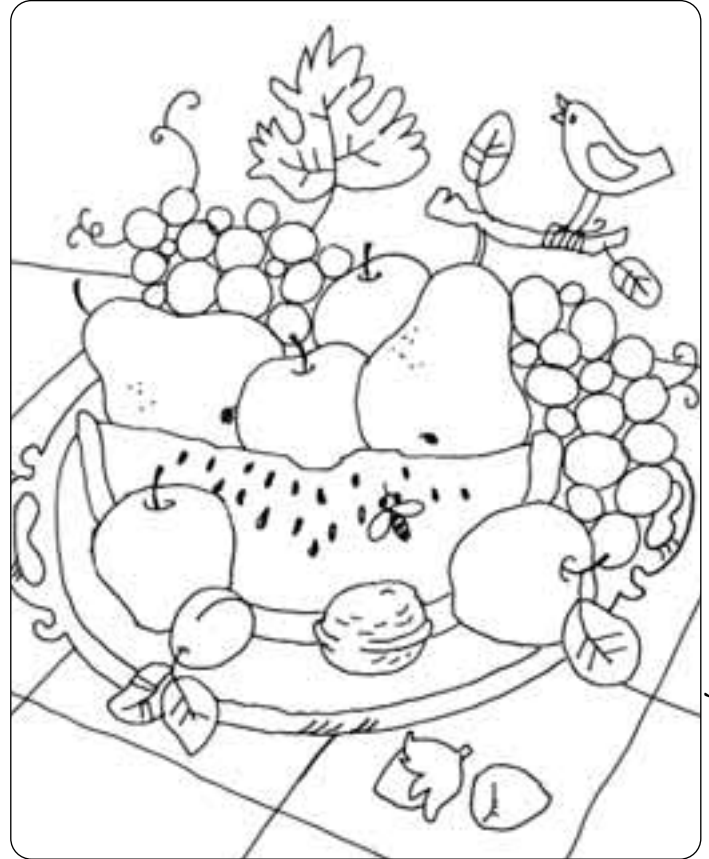

Vidám
tanév-
kezdést
kívánunk
!

Fesd és vágd ki a lapocskákat, ragaszd egy-egy gyufásdoboz födelére illetve fiókjának aljára a párokat.
Csiki-csuki, ha ki-be tolod, vidáman ugrálnak a képek.

Aki enni tud, tudjon dolgozni is.

BAK SÁRA rajza

Ínycsiklandóbb lesz a gyümölcsöstál, ha
kiszínezed.

AZ OKOS FAVÁGÓ

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy király. Lakoma közben letette az aranyvillát.

– Nincs étvágyam! – panaszkodott.

Ettől kezdve nem evett semmit. Hiába jöttek a tudós doktorok, semmiféle orvosság nem használt. Ezer aranyat ígértek annak, aki olyan ételt tud készíteni, amit a király megkíván.

Egy szép napon megjelent a király előtt János, a favágó, és így szólt:

– Jöjjön el hozzám vendégségbe, felséges uram. Erdei kunyhómban olyan ebédet készítetek, amit biztosan jó étvággal fogyaszt majd.

A király beleegyezett. Előállt a hatlovas hintó, hogy az erdőbe vigye őket.

– Nem ülök én hintóba, nem való az nekem! – mondta a favágó.

– Jól van, menjünk gyalog! – válaszolt a király. Jócskán elfáradt, mire a kunyhóhoz értek.

– Most fát vágunk a főzéshez – szólt János, és a király kezébe nyomott egy fejszét. Maga is nekiállt.

A király csakhamar beleizzadt a nagy munkába. Estefelé így szólt:

– Megéheztem, János!

– Szalonnát, kenyeret és hagymát adhatok – felelt a favágó, és egy öreg bicskát nyomott a király kezébe.

A király jóízűen falatozott, majd így szólt:

– Tied az ezer arany! Ilyen jót még soha nem ettem!

AZ ALMA MEG A KERTI MANÓ

LENGYEL MESE

Hajnalban vadlibák húztak át a kert fölött. Alacsonyan röptek, s hát látták, hogy az almafán egy alma búslakodik, árválkodik egyesegyedül. Teljesen zöld volt.

– Hát te még itt vagy? – kiáltottak rá. – Nem tudod talán, hogy mögöttünk hószárnyakon közelít a félelmetes, hideg tél? Egy-kettő, bújj a kamrába!

Szegény alma ijedtében még jobban elzöldült. Mitévő legyen? Hiszen ment volna ő szívesen a kamrába, de nem szedték le, mert olyan

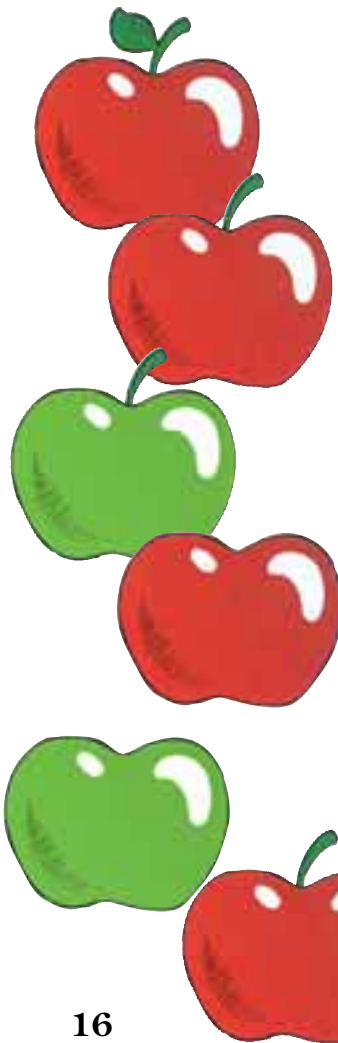
halvány az orcája.

Kérte a szelet, fújja le az ágról. A szél jól szemügyre vette.

– Nem vagy még elég piros – dörögte –, de hát semmi közöm hozzá. Ha úgy kívánod, lelöklek a földre.

Jó nagyot fújt, az alma lepottyant, és elgurult a fűben. Épp arra ment a kerti manó. Pókhálóból volt a zekéje, nagy, kerek szalmakalapot viselt. Megbotlott az almában.

– Hát te mit keresel itt? – kiáltotta. – Nem tudod talán, hogy a vadlibák mögött hószárnyakon jön a félelme-

tes, hideg tél? Bármely pillanatban beronthat a kertbe. Gyorsan bújj a kamrába!

– Bújnék én édes örömet – mondta az alma –, de nem tehetem. Nincs még pír az orcámon, nem akarnak befogadni.

– Hát ezen igazán könnyű segíteni!
– kacagott fel vidáman a kerti manó.
– Várj csak egy cseppet!

Száraz fűszálakból fürgén ecsetet kötött, arany napsugarakat olvasztott egy kettétört mákfejbe, jól elkeverte frissen szedett hajnali harmattal, s gyönyörű, kicsattanó piroszozsgásra festette a sápadt alma pufók orcáját.

– Köszönöm, köszönöm! – hálálkodott az alma.

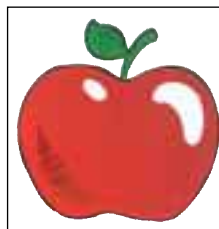
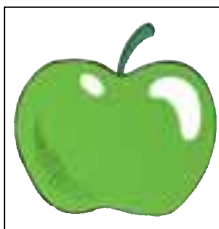
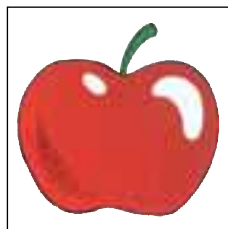
Most már boldogan várakozott a fűben. Gyerekek jöttek a kertbe, észrevették, odaszaladtak.

– Nézzétek, milyen gyönyörű alma!

Gyorsan felkapták, vitték a kamrába, szépen beillesztették a többi alma közé a polcra, s hát egy se volt olyan szép, ő volt mind közt a legnagyobb, legkövérebb, legpirosabb, leggyönyörűbb!

Vidáman kuksolt a polcon. Jöhet már a tél!

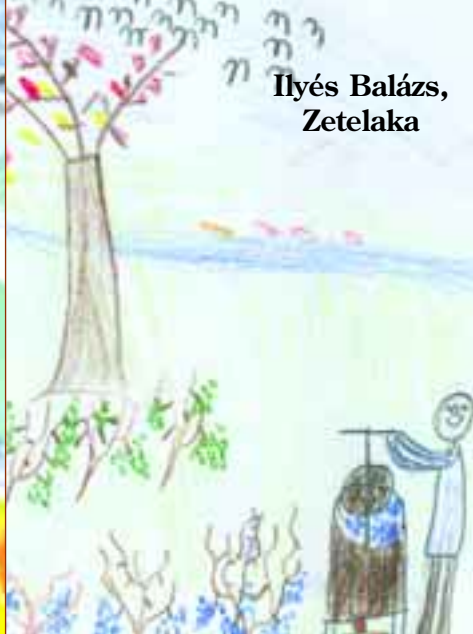
Számold meg, hány piros, hány zöld és hány leveles almát találsz. Próbáld te is szírád, levelet rajzolni, ahonnan hiányzik.

SARKADY SÁNDOR

ŐSZ

Lomb lehullott,
mák kipergett,
őszi ágat
szél diderget.
Hidegebb már
a sugár is,
elment a
fecskemadár is.
Máris, máris
odavan a nyár is.

Ilyés Balázs,
Zetelaka

Bodi Éva,
Zabola

KOVÁCS ANDRÁS FERENC

ŐSZELŐ

Kék ég dele zordul,
Már nyár heve
Őszire fordul.
Réten átfut,
Inal a
Fancsali
Nyúl.

Bódis Tamás, Marosvásárhely

Milyen zöldségeket,
gyümölcsöket ismersz
fel a gyerekek rajzain?

Háttér:

Nagy Borbála,
Marosvásárhely

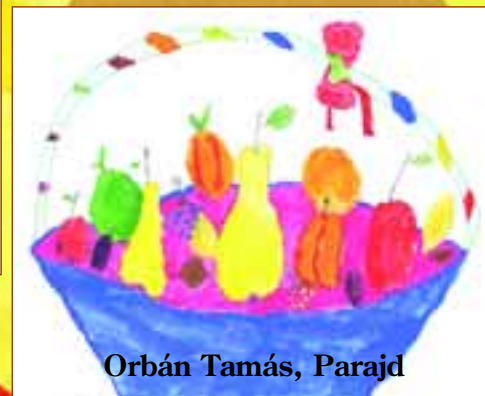

Sorold fel, mi mindennel telt meg télire a kamra.
Tegy rózsaszín pöttyöt az édes, zöldet a savanyú és
pirosat a csípős ételek mellé.

KÁNYÁDI SÁNDOR
SZEPTEMBER

Tele a hombár,
tele a raktár,
tele a kaptár,
tele a csűr.
Rászáll a nyár a
legelső sárga
levélre, s elrepül.

Háttér: Deák Beáta, Balavásár

Orbán Tamás, Parajd

Még melegen süt a nap, még jó kirándulóidő is van – mégis: az idei nyári vakáció elmúlt, az óvodában, iskolában újesztendőt, új tanévet ünnepeltek. Remélem, sok kedves levelet kapok Tőletek az új tanévben is, én pedig válaszolok, mint eddig, mindenikre, amíg az én öreg barátom bírja, mert neki szoktam

20

Balázs Eszter, Kolozsvár

diktálni a leveleket, s bizony már eléggé gyenge egészségi állapotban van. Még a nyár elején megígértem a váradi **Veres Janka Eszter**nek, hogy postámban közlöm a meséjét, mert igencsak ügyesnek tartom.

Íme hát: A méhecske.

Hajnalka kiment a kertbe. Kedvence volt a körte, nagyapó kertjében pedig sok körte van. Leszakított hát egyet,

Fodor Hanna, Kolozsvár

és beleharapott. Ekkor meglátott rajta egy méhecskét. Eldobta a gyümölcsöt, de már késő volt, az édes lé a kezére csorgott, és a méhecske rászállt. Ő csapott-vágott ijedtében, és a méhecske megszúrta, majd elszállt, de a fullánk Hajnalka kezében maradt.

Sírva szaladt nagyihoz, aki kihúzta, útilapu-levelet tett a dagadó kézre, majd így szólt:

– Látod, te kis csacsi, nemcsak magadnak okoztál bajt azzal, hogy mosatlan gyümölcsöt ettél, a méhecskének is. Azzal, hogy téged megszúrt, magát halálra ítélte.

Megígértem még, hogy megköszönöm a pottyondi **Erdélyi Krisztinának**, a **szalárdi** elsősök-

nek, *Kőrösi Mária* tanító néni neveltjeinek és a **sepsiszentgyörgyi** I. B osztályosoknak, *Tánczos Ibolya* tanító néni tanítványainak rajzos-mesés küldeményét, szép fogalmazásait. Ezeket még júniusban kaptam, de a lap már a nyomdában volt, így csak most említhetem őket.

Ugye, most belátjátok, miért nem írok minden postámban rólatok, a töletek kapott levelekről. Ezekre rendre válaszolok, gondolom, mindenki kapott feleletet a nekem írt üzenetére, de ha mindenkinek a lapban megjelenő postámban válaszolnék, akkor az egész levelezés egyet-

Bajusz Adrienn, Nagyvárad

len hosszú lista lenne.

A nyári, kora őszi betakarítást befejeztük. Még egy kis édesvackort kell szállítsanak Mackóék, valamint mogyorót Mókusék. Így aztán mostantól várom leveleiteket.

Jó tanulást az új iskolai évben!

Melyhez hasonló jókat,
CSIPIKE

Címlap:

**Szabó Noémi,
Gyergyószentmiklós;
MÜLLER KATI**

**Hátlap:
FORRÓ ÁGNES**

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXIV. évfolyam. 267. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő.

A szerkesztőség postacíme: 401050 Cluj, Str. L. Rebreanu Nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/541323.

E-mail: napsugar@mail.dntcj.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. **A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont 2511.1-569.1/ROL. B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR - EDITURA S.R.L.** Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. ISSN 1221-776x.

Ára 12000 lej

Vágd ki, és ragaszd
a gyűjtőlap
1-es kockájába.

Nagy Szidónia,
Marosvásárhely

Kóré Péter, Szenterzsébet

Én vagyok az őzike,
ismer engem Erzsike.
Reggel korán napsütésben
első vagyok fűvésben.

Gavrilosie Angela,
Málnásfürdő

Parajdon a favágók találtak két árva medvebocsot. Elvitték Pál Ágoston erdész bácsihoz, aki vigyázott rájuk. Az iskolánk első osztályosai elmentünk, és meglátogattuk, megsimogattuk őket. Morogtak és nagyon aranyosak voltak. Hazafelé a Bucsin tetőn szánkóztunk. Nagyon jól telt a napunk!

Csillag Anita, Ditró

Kerekes Kristóf,
Nagyvárad

A béka a gólya szájában
azt mondja:
Brek, brek, brek,
az én életemnek nyekk.
De eltátja a száját a gólya,
kiesik a kicsi béka,
s azt mondja:
Brek, brek, brek,
az én életemnek
mégse nyekk.

Ferenczi Emőke,
Balánbánya

Kelemen Andrea, Kolozsvár

Egyszer volt, hol nem volt,
 volt egyszer egy beszélő kifli.
 Szomorú volt, mert egyedül volt
 a világon. Elindult barátot keresni.
 Ment, mendegélt, ameddig
 egy faluba ért. Ott is olyan szomorú
 kiflik voltak, akárcsak ő.
 Odament, és azt mondta az
 egyiknek: Akarod, hogy a társad
 legyek? Megházasodtak, lett egy
 gyerekük, és többé egyik kifli
 sem volt szomorú. Addig éltek,
 amíg meg nem haltak.

Török Róbert, Keresztvár

Ugron Emőke-Márta, Zabola

Megérkezett a szeptember,
 A mezőn van minden ember.
 Gyűjtögetnek egyet, mást,
 Teletöltik a padlást.
 Alma, körte és dió,
 Embereknek az a jó.
 Minden kert kiürült,
 A kamra majd összedűlt.

Mán Helga Júlia, Magyarlapád

Jó volt a vakáció,
 De az iskolában is jó!
 Eddig játszás, pihenés,
 Most már nincs játék!

Katyi Gergő, Marosvásárhely

Elek vagyok, nem telek,
 az eszem gyorsan pereg.
 A meséket kedvelem,
 de a lányokat is szeretem.

Ha elmegyek a sulimba,
 beülök a padomba.
 Előszedem a könyveket,
 és átnézem a leckéket.

**Kovács Elek-Zoltán,
 Érmihályfalva**

Balla Róbert, Magyardécse

MESÉS, RAJZOS ÚJ TANÉVET KÍVÁNUNK!

Ezt a könyvjelzőt azért küldjük, hogy minden este új oldalra kerüljön a meséskönyvben, amiből a nagyok olvasnak neked.

Vágd ki, háttal ragaszd össze, a végét lyukaszd át, és köss bele rojtot.

